

26. Een nieuwe behandelmethode van mijn psychiater.

Mijn psychiater heeft een nieuwe behandel methode voorgesteld. Hij ziet wel in dat tot nu toe nog niets echt geholpen heeft. Hij gaat mij voortaan 'vanuit de hoogte' behandelen. Dat is een geheel nieuwe methode en hij heeft er meteen patent op aangevraagd. De gedachte achter deze nieuwe methode is best simpel. Misschien beschouwt hij mij ook wel als een simpele patiënt vandaar dat hij deze methode op mij als eerste wil toepassen. 'Uit de hoogte' behandelen komt hier op neer dat hij de divan waarop ik normaal gesproken lig (nou ja, wat is hier eigenlijk 'normaal' aan?) van een aantal klossen heeft voorzien – dezelfde soort klossen die je vroeger bij het Groene Kruis kon halen als je vrouw moest bevallen en het bed hoger moest komen te staan zodat de verloskundige er gemakkelijker bij kon komen.

Naast de divan heeft hij een soort van leefkuil gebouwd zodat hij nu mij vanuit de diepte van de leefkuil toespreekt. Zijn doel is om mij daardoor op een hoger plan te zetten, zodat ik meer zelfvertrouwen krijg. Problemen kunnen zo in een vroeger stadium besproken en behandeld worden. Stapelen de problemen zich echter op dan kiest hij voor de tegengestelde methode van 'vanuit de hoogte' behandelen.

Hij neemt dan plaats op een soort van hoge stoel. Die stoel kun je het beste vergelijken met de stoel van de scheidsrechter die bij tennis wordt gebruikt. Hij gaat dan op die stoel zitten, de divan wordt in de leefkuil geplaatst, om zo de afstand tussen mij en de psychiater zo groot mogelijk te maken. Hij heeft hiervoor wel zijn plafond van zijn behandelkamer moeten verhogen want hij wilde tijdens die behandeling ook nog eens op de stoel gaan staan. Hij spreekt me dan echt vanuit de hoogte toe. Wat voel jij je dan klein op die divan.

Maar dat heb je op dat moment wel nodig. De psychiater switcht op deze wijze van de ene stapel problemen naar de andere. Hij probeert telkens de ene stapel problemen – d.w.z. de stapel die ontstaat als hij in de zitkuil ligt en ik op de divan met de klossen- gelijk te maken aan de andere stapel met problemen die zich opbouwt als hij zich in de scheidsrechtersstoel bevindt en ik in de zitkuil lig.

'S avonds neemt hij dan een stapel problemen mee naar huis en verbrand hij die in de open haard. Daar zit hij dan uren naar te kijken. De problemen gaan allemaal in vlammen op. De psychiater is volledig door de vlammen gebiologeerd. Als ik tijdens de behandeling de lage positie in de zitkuil heb aangenomen en de psychiater neemt die stapel problemen mee naar huis dan komen in de open haard de half verbrande restanten voorbij van een jarenlang verdrongen minderwaardigheidscomplex, de schuldgevoelens van alle mislukte relaties en alles wat ik linksom of rechtsom verknald heb. En dat is nogal wat. Als ik de hoge positie heb ingenomen op de divan met de klossen, dan komt in de vlammen voorbij: trots, het waanidee dat ik wat te zeggen zou hebben en de mensheid gedwongen wordt om te luisteren naar al die onzin. En niet alleen trots, ook hoogmoed, laatdunkendheid, egoïsme en alles wat een mens kan bedenken om zich boven een ander te verheffen.